

Sermo

fit extra illam rōnem boni perdit. vnde Augu-
sti. Sicut deus est summū bonū simplex
et pfectissimū omnia in se continens: sic cari-
tas summa virtus est in se continens omne
bonum. Hec est etiā virtus in qua nec opus
minimū respicitur: et sine qua nec opus ma-
ximū acceptatur: nō predicatio etiā si liguis
hominū et angelozū aliquis loquatur: nec fi-
des etiā si montes transferat: nec martiriū
etiam si tradatur corpus vt ardeat. Tertiu
p quod magni efficiuntur cōsistit in pfundo
humilitatis: vt p hoc adiectiuū pfundū spe-
cificetur qdam humilitas que a cōmuni et
populari humilitate sit penit? aliena. Sed
assimiletur illi hūilitati qntum possibile est
que de alto celozū deum pfundauit: nō solū
ad hominē assumendū: sed ad obprobrium
et abiectiōem hominū induendum: vt a sum-
mo celi vbi decoretur omniū angelozū: egres-
sus in tanta se humilitate pfundauit vt di-
ceret. Ego sum vermis et non homo: obpro-
brium hominū et abiectio plebis. Sed an-
teq̄ ad pfundum hūilitatis veniamus: ne-
cesse ē vt aliqd ad ei? intelligētiā. ploq̄mur
Propter qd sciendū qd nihil potest dici p
fundum nisi ad aliquod altū fuerit compa-
ratum: et ideo etiā vnū sepe pro altero po-
nitur: sicut dicitur altum mare. et ps. Accedat
homo ad cor altum id est pfundum. Quic-
quid em̄ profundum est et dicit a profundo
habet sursum mensurando aliquā altitudi-
nem. Sic illa hūilitas profunda dicitur que
in alta vita est fundata. Unde peccator cui?
tota vita est in peccatis et vicijs profunda et
in imo prostrata: etiā si humilitatē habe-
re videretur: non tamē potest dici pfunda.
eo qd vita eius posita est in ymo. Opor-
tet enim pfundū habere aliquā comparatōem
ad altum in cuius compatione humilitatū
profunditas cognoscatur. Unde si vite no-
stre inserere volumus pfundum humilita-
tis: oportet nos primū plantare in nobis vi-
tam magnā: ita vt et magna vita et hūilitas
simul in vita hominis coniungatur: que duo
habere monemur Ecclesi. iij. Quanto ma-
gnus es humilia te in omnib: et coram deo
inuenies gratiā. de quib: duob: dicit Gre-
gorius. Magnus esse vnusquisq̄ studeat:

sed tñ magnum aliquo modo se esse nesciat
ne dum sibi magnitudinē arrogāter tribu-
at: hanc inamiter amittat: sed quelibet assint
bona opa: nulla sunt nisi ex humilitate con-
diantur. In cunctis ergo q̄ agitis radicem
boni opis humilitatē videlicet retinere. Ut
ergo nostra humilitas sit pfunda trib: gra-
dibus pfunderetur: vt videlicet habeat in ope-
ratione locutione et cordis pfundatione. Et
quia sermo in longū ductus est horū trium
membrorū executionē in alijs sermonibus
predicator poterit inuenire etc.

L. Sermo de sancto petro et paulo.

P Rincipes populo-
rum congregati sunt cum deo a-
braaz. plal. xlvi. **D**icit Gregorius
Ad ostendendam innocentiam venit abel. ad
insinuandam mundiciā enoch. ad docendā
longanimitatem opis venit noe. ad manife-
standam obedientiam venit abraam. ad de-
monstrandum coniugalis vite testimonium
venit isaac. ad declarandā laboris toleranti-
am venit iacob. ad reddendā pro malo retri-
butionis gratiā venit ioseph. ad ostenden-
dam mansuetudinē venit moyses. ad osten-
dam inter flagella patientiā venit iob. qd
torum ideo factum dicimus vt in singulis
videremus quid esset in quolibet imitandū
vt quācumq̄ virtutem sibi quis habiliores
cognosceret eidem se pre ceteris applicaret.
In his autē gloriofis principib: nec excel-
la virtus pponitur imitanda: sed sub noīe
principum ad pfectionē vite spūalis puo-
camur. **I**n verbis ergo ppositis tria pos-
sumus intelligere. Primo enim cōmendā-
tur isti principes a spiritualis vite pfectōe.
scō a celestis regni affectatione. tertio mo-
nemur de nostre spei et fiducie erectione. pri-
mū ibi. principes populorū. scōm ibi. pgre-
gati sunt. tertiu ibi. cu? deo abraam. Cū em̄
abraam interpretet p̄ multarū gentiū. spera-
mus qd nos ad eundem p̄m aliqñ colligi
debeam?. Dicit autē bern. qd in plerisq̄ locis
sacre scripture de spiritualibus per corpora-
lia informamur: ideo quomodo per istos
principes prouocari eorum vestigia saltem
tenuiter sequi debeamus: vt ad quācumq̄

L.

perfectiuncula veniamus: in his que principi-
 bus adiacent: et que more secularium prin-
 cipum afficiunt est videndum. Habent enim
 principes seculares qui vere principes sunt
 sublimem gloriam diuinarum opulentiam forte
 potentiam claram proficiam. hec quattuor con-
 stituunt principatum secularem que etiam spiritali-
 ter intellecta spiritali statuunt principatum.
 Cupientes ergo hos gloriosos principes imita-
 ri primo gloriam non que mundi est sed que vere
 est gloria acquiram? quam triplicem inueni-
 mus in scriptura. **C**onsistit enim hec beata glo-
 ria in dei cognitione dei imitatione conscien-
 tie attestatioe et qui in his gloriari potuerit
 non erit insipiens. Sumus enim naturaliter
 honoris siue glorie cupidi: quod cognoscens
 apertus dicit. **Q**ui gloriatur in domino gloriatur.
 ac si dicat. **C**um ex naturali cupiditate glo-
 rie homines compesci non possunt quin gloriam
 desiderent. vniuersi desideremus gloriam: non
 illam que ex hominibus est: sed illam que vera
 dicitur esse ex deo. **P**rima ergo gloria consistit in
 dei cognitione: que quanto verius cognoscimus
 tanto gloriosiores erimus apud deum. **H**inc
Ieremias dicit. **N**on gloriatur sapiens in sapien-
 tia sua. nec fortis in fortitudine sua. nec di-
 ues in diuitiis suis. sed in hoc gloriatur que glo-
 riatur scire et nosse me. quia ego sum dominus qui
 facio misericordiam et iudicium in terra. hec enim
 mihi placent ait dominus. **C**ur autem dominus in sua
 cognitione nos iubeat gloriari: causa datur
Sapientia. ubi dicit. **N**osse te summata iu-
 sticia est: et scire virtutem et iusticiam tuam radix
 immortalitatis est. **Q**ui enim hanc gloriam
 habuerit in omni loco in omni tempore malum re-
 fugit. bonum non negligit. virtutes diligit sci-
 ens oculis domini secundum apostolum omnia nuda esse
 et aperta. hinc boetius. **M**agna nobis indi-
 ca est necessitas probitatis: cum ante oculos agi-
 mus cuncta cernentes. **N**ec bonum negligimus
 quia si vere deum cognoscimus scimus eum malo-
 rum punitorum bonorum remuneratorum. virtu-
 tum amatorem: et ideo circumspecti erimus ni-
 hil omnino de contingentiis obmittentes.
Secunda gloria consistit in dei imitatione ut se-
 quamur vestigia: non declinantes ad dextram
 nec in sinistram. ad hoc enim venit deus in carne
 ut in seipso ostenderet per quam viam possent ho-

mines ad celi gaudia puenire. ad quod hora-
 tur nos apostolus **E**pistolae v. dicens. **E**stote imi-
 tatores dei sicut filii carissimi. item de viro
 quibus xij. **D**ominum deum vestrum sequimini. **I**tem illud
 lud. iij. **R**e. dicit nobis deus. **S**equimini
 me ostendam vobis viam quem queritis. vo-
 cans virum deum secundum deitatem. de quo dicit
Ieremias. **E**go vir oriens nomen meum. **I**tem
Ieremias. **E**go vir vester assumam vos. **S**ed
 diceret aliquis illud **E**ccl. ij. **Q**uis est ho-
 mo ut sequi possit rectorem suum. quod nequa-
 quam fieri potest in equali imitatione: sed in qua-
 licumque assimilatione. **D** **S**unt ergo gloria
 in quibus ipsum tenemur per nostras vias imi-
 tati scilicet in humili conuersatione. dura et aspe-
 ra passione. totali sui ipsius exinanitione. **D**e
 primo monet nos **M**atth. xi. **D**iscite a me
 quia mitis sum et humilis corde. **I**tem **L**uce
 xxi. **Q**ui maior est in vobis fiat sicut minor
 et qui precessor est sicut ministrator. et sequitur
Nam quis maior est: qui recumbit an qui
 ministrat. nonne qui recubitat? **E**go autem in me-
 dio vestrum sum sicut qui ministrat. hinc gre-
 gorius in sublimi positi sunt humiles qui vnde se in
 omnibus respiciunt inde contra omnia se-
 riores fiunt. **H**anc humilem conuersationem
 describit nobis **B**ernardus dicens. **C**onuersare sim-
 pliciter inter fratres deuotus deo. subditus
 magistro. senioribus obediens. minoribus con-
 temptans. angelis placens. verbo vtilis. cor-
 de humilis. mansuetus ad omnes. **S**ecundo
 imitemur deum dura et aspera passione. **A**d
 hoc enim venit ut merendi materiam nobis
 ostenderet in seipso. **S**ic enim dicit **P**etrus
Christus passus est pro nobis vobis relin-
 quens exemplum et propter quod dicit apo-
 stolis et nobis in illis **L**uce. xxi. **E**go di-
 spono vobis sicut mihi disposuit pater meus
 regnum. ac si dicat. **S**icut ego in mundum ve-
 niens non nisi per tribulationes redeo. sic et vo-
 bis disposui ut non nisi per tribulationes sequa-
 mini me ad regnum. quia sicut in acibus
 ix. dicitur. **P**er multas tribulationes oportet
 nos introire in regnum dei. **N**am ut
 ait **A**postolus. **O**mnes qui volunt pie vi-
 uere necesse est ut persecutionem patientur. vnde
Augustinus. **N**equaquam ad regnum celorum se prime-
 re iudicet: qui hic in area tritice non truditur

Ita fuit et ab eodem
 imitatur

Sermo

tribulatione. nec membra ipsi se iudicent. qui caput suum spinis coronati in passionibus non sequuntur. Tertio imitemur christum dominum totali nostra exinanitione: ut sicut se ipsum pro nobis exinanivit formam serui accipiens. sic et nos ei in hoc vicissitudinem rependamus. quod tunc veraciter agimus si in omnibus que facimus et patimur: non nobis nec pro nobis aliquid sed propter eum qui omnia propter nos fecit: et nos similiter faciamus. Quod facere monemur in psalmo ubi dicitur. Exinanite exinanite usque ad fundamentum in ea. ac si dicat. Exinanite in actionibus et exinanite in passionibus usque ad fundamentum intimarum affectionum: ut non propter vos sed propter deum omnia faciatis. Hinc iterum psalmus. Factus sum tanquam vas perditum obliuioni datus sum tanquam mortuus a corde. quod tunc totum veraciter contingit quando in omnibus que agimus et patimur nos ipsos penitus ignoramus. hinc psalmus. Non nobis domine non nobis: sed nomini tuo da gloriam. Hinc apostolus. i. Corin. x. Siue manducatis siue bibitis vel aliud quid facitis: omnia in gloriam dei facite. hec est vera gloria de qua merito possumus gloriari si tamen in domino gloriemur: quando omnia facimus propter que dominus venit in mundum: et quantum in nobis est facimus omnia ea que dominus dispensando fecit et prouidit in hoc mundo. De hac gloria dicitur Eccle. xiiij. Gloria magna est sequi dominum. Tertia gloria spiritualibus principibus necessaria est testimonium bone conscientie: ut scientia crebris requisita nihil sibi conscia sit dicens cum apostolo. nihil mihi conscius sum: quod non sit professione mundatum satisfactione emendatum. de hac gloria dicit apostolus. Gloria nostra est testimonium conscientie. Secundum secularibus principibus necessarium consistit in diuitiarum opulentia qua si caruerint multum eorum dignitatibus erogant. sic spirituales principes indigent necessario diuitijs meritorum. De his requirit prima dominica post pentecostem. Hinc quidam erat etc. Tertia dignitas secularis principum consistit in fori potentia. quam si spiritualis princeps consequi desiderat in triplici sedet potentia exercere. Primo ut potentiam habeat

at super seipsum. secundo super omnem creaturam tertio ut potentiam habeat apud deum. Primo dico volens potens fieri omni deo ordine studeat ut potenter sibi ipsi nouerit dominari omne malum interius et exterius a se potenter repellens et ad omne bonum suis viribus possibile viriliter se impellens. quod si quid iterum repserit potenter in se puniat. vel deum punientem humilis sustineat. quod totum in nostra positum est potestate. De prima potentia dicit Genes. Sub te est appetitus tuus et tu dominaberis illius. quod exponens bernardus dicit. In nobis est si vinci volumus: et nemo nostrum in hoc certamine deiciatur inuitus. Potest enim inimicus exitate temptationis mori: sed in nobis est si voluerimus dare sensum. Hinc puer. xvi. dicit. Velis or est patiens viro forti et qui dominatur animo suo expugnatore urbium. Quod exponens bernardus dicit. Vinor est victoria vrbis expugnare: quia extra sunt que vincuntur. maius autem est quod per patientiam vincitur. quod ipse a semetipso animus superatur: et semetipsum sibi bimetipso subijcit. De nostro etiam sensu sic exponit. quia expugnatore urbium has expugnat adiutorio alieno. vincens autem semetipsum ex proprijs viribus illud facit. De hac potentia monet nos bernardus dicens. Habeat homo sensus suos exteriores non duces sed seruiuentes. interiores vero sobrios et efficaces. habeat omnino domum et familiam cogitatum suatum sic ordinatum: ut dicat huic veni et veniat: et alteri vade et vadat. seruo suo fac hoc et absque contradictione facit. Secunda potentia est de omnibus rebus huius mundi. super que tunc potentes erimus cum omnibus eis eo modo utimur quo dominus has creauit. Propter quod sciendum quod deus alia creauit ad nostrum exercitium. alia ad nostrum obsequium. alia vero ad meliorem iudicium. Prima dicunt mala. secunda bona. tertia mala et bona. secundum quod eisdem bene utimur siue male. Primum dico deus creauit quedam ad nostrum exercitium quod dicunt esse mala. quod ad vindictam et correctionem peccatorum sunt creata. de quibus dicit eccle. xxiij. Sunt spiritus qui ad vindictam creati sunt: et in furore suo confirmauerunt tormenta sua: scilicet ignis. frigus. fames et mors bestiarum. dentes scorum

He de sermo ad alia

p[er] serpentes & rompla vindicans in ext[er]z
 m[un]dum impios. Super que tanto pot[en]tiores
 erimus. qu[ia] ead[em] a deo nobis infl[ic]ta pa[en]i
 t[en]tius toleramus. hinc Aug[ustinus]. Electi pot[en]t[er]
 ter aduersa tolerant: scientes q[uo]d per illud q[uo]d
 momentaneum est & leue tribulationis. su
 p[er] modum gratiam & glori[am] mereantur.
 Sec[un]do deus creauit qued[am] ad nostrum obse
 quium que dicimus esse bona. per q[ua] nobis
 vite necessaria ministrantur. de quibus di
 citur Eccl[esiastes] xxxix. Bona bonis creata s[un]t ab
 initio. Que aut[em] sunt illa subiungit dicens.
 Initium necessarii rei vite homin[um]. aqua
 ignis. ferrum. sal & lac. panis & mel. bottus
 vite. oleum & vestimenta. hec omnia sanctis
 in bona. Quibus tunc potenter vrimur q[uam]
 nobis ex eis solum de necessarijs. p[ro]uidem[us].
Sec[un]do sunt qued[am] que bona & mala di
 citur. sc[ilicet] q[uo]d bene vel male eis vrimur. si
 cur sunt omnia pulcra. omnia dulcia & ioc[un]d
 a. sensus nostros temulentia que de[us] cre
 auit ad iudicium meliorum que tunc mala
 dicimus: si hos diuinitus cupimus & religi
 mus plus q[uam] deum. Nam de his dicit ap[osto]l[us].
 Ro[manos] i. Comutauerunt veritatem dei in me
 dacium & coluerunt & seruerunt creature po
 t[en]tius q[uam] creatori qui est benedictus in secula.
 De quibus Aug[ustinus] dicit. Valedicti sunt do
 mine qui nutus tuos diligunt plus q[uam] te.
 Que tunc bona dicimus quando ex eis co
 monia illa relinquitur: & illa que in deo
 sunt eligimus plus q[uam] illa. Clamant em[en] no
 bis omnia. Ipse fecit nos & no[n] ip[s]i nos. nec
 dubium qui meliora sibi seruaerit q[uam] sint
 illa. hinc Bernardus. Integer amator dei
 quocunq[ue] se conuertit familiarem habet am
 monitione[m] amoris. rebus ip[s]is pro speculo
 vitur & in omni eo quod cernit sui amato
 ris resultat memoria. asp[er]it cuncta que co
 didit & quo condiderit fine: & in his no[n] tam
 amirabilis q[uam] amabilis occurrit atq[ue] ex ar
 ra dilectionis qua[m] precontulit sapienter esti
 mat. quanta seruauit in dotem. Et sic in tra
 sitio[n]is istis minimis contemplatur sapien
 ter eterna. sciens q[uo]d si in hac terra dissimili
 tudinis inueniuntur tam pulcra in patria ea
 dem inueniunt infinita meliora. Tertia po
 tentia habebitur apud deum quam in duabo

primis merebimur. per qua[m] in omnib[us] que
 ad salutem nostram pertinent: sup[er] de[us] au
 teo dicere habebimus potestatem. An non
 potens erat apud deum abraham ad cuius pre
 ces nil facere poterat in sodomis angeli dei
 quousq[ue] loth pater eius erit. Si enim
 ex persona dei dixit angelus Gen[esim] ix. Festi
 na & saluare in sego: quia non potero face
 re quicq[ue] donec egrediaris illuc. An non po
 tens erat moyses cui dixit dominus Exodi
 xxxij. Dimitte me vt irascatur furor me[us] con
 tra eos & deleam eos faciamq[ue] te in gentem
 magnam. quod exponens Gregorius dicit
 Quid est dicere seruo dimitte me nisi de
 candi ausum prebere. ac si aperte ei diceret.
 Pensa quantum apud me valeas & cognosce
 quia obrinere poteris quicquid pro populo
 exoras. An non hieremias potens erat sup[er]
 dominu[m]: cui dominus dixit. Tu noli orare
 pro populo hoc: nec assumes pro eis laude[m]
 & orationem & non obsistas mihi. Hanc au
 tem potestatem deus a dilectis suis libenter
 sustinet: vt in eis & ex eis occasionem sumat
 miserendi. quod euidenter innuitur Ezech[iel]
 xxxij. vbi dicitur. Quesiui in eis viru[m] qui in
 terponeret se sepem & staret oppositus co[n]tra
 me pro terra ne dissiparem eam & non inue
 ni. & ibidem improp[er]ando dicit. Non ascen
 distis ex aduerso nec opposuistis vos pro do
 mo israel. de hac triplici potestate dicit ap[osto]l[us].
 Philip[os] iij. Omnia possum in eo qui me
 confortat. **Q**uarto principes secula
 res tantam habent pro sapientia & sunt pre
 ceteris nobilitate generis sublimati. Per
 quod informamur vt si spirituales principes
 fieri cupimus. oportet nos nobilibus exerci
 tijs ab infimis & vulgaribus exercitijs elon
 gari. Sunt aut[em] tria exercitia propter que
 nobiles valde efficitur apud deum. Opor
 tet em[en] vt simus a terrenis actib[us] elogari. vie
 tuntib[us] adornati. in deum feliciter transmutati.
 Primo dico qui vita[m] sua[m] nobilitate deside
 rant oportet vt a terrenis actib[us] penitus sint
 elongati. nec habentes cu[m] vulgarib[us] & popu
 laribus co[m]mune: sed ad modu[m] angelor[um] con
 ciuium suor[um] faciem dei licet adhuc alonge
 intellectu & affectu quanto crebrius poterit
 speculetur. Cum enim hic sit exilium & illis

Tertia exercitia

Sermo

patria: merito cogitatione et auditate in illa eterna patria pueriamur. quod facere monemur. **Esa. li. Eleuare eleuare conurge hierusalem.** Et notabiliter bis dicit eleuare. propter affectum et operis effectum: ut non solum per intellectum et affectum: sed etiam per operis effectum semper ibi conuersari amemus ubi manere in perpetuum nos speramus. Per operis autem effectum dixi: ut quicquid cogente necessitate de terrena viscositate facere oporteat. eadem tamen per intentionem sursum ad dominum dirigamus: ita ut nunquam propter se sed propter deum eadem faciamus. Et hoc est quod ait **Apostolus Col. iij. Que sursum sunt querite scilicet per operis effectum. que sursum sunt sapite per deuotionis affectum.** Hinc **Bern. Serius animus semper pro oculis habeat. non id quod agit: sed quod agendo intendit. et subiungit. A deo et ad deum conuersus est animus rationalis: ut ad ipsum sit conuersio eius ut sit ipse bonum eius. et ideo quod propius potest accedere ad eum similitudine a quo sola disceditur dissimilitudine.** Hoc enim solum est id magnum bonum quod magnus animus debet desiderare. ammirari et ad illud festinare. ita ut licet in terris regat corpus sibi commissum: melior tamen parte sui hoc est memoria et intelligentia et amore ibi semper conuersari amet. vnde quicquid habet se nouerit accepisse: et ibi in perpetuum se mansurum: et cum plena dei visione plenam se similitudinem adepturum sperat. **Secundum vitam nostram supra modum nobilitans sunt virtutes. De quibus quanto plures acquirimus tanto erimus apud deum nobiliores. maxime autem virtutes theologice deinde morales multum nos nobilitant. hinc **Iero. Summa est apud deum nobilitas clarum esse virtutibus. vnde **Sapientis. Mobilis est ille quem nobilitat suauitudo. Singulariter autem pro ceteris sunt quedam virtutes et exercitia que non solum ad principatum nobilitant sed animas nostras reginas efficiunt: et tanquam sponsas copulant regi deo. quas beatus bernardus enumerat sic dicens. Da mihi animam nihil amantem nisi deum et quod propter deum amandum est. cui viuere christus non tamen sit sed diu fuerat******

cui studij et otij sit prouidere deum in conspectu suo semper: cui solite ambulare cum domino deo suo non dico magna. sed vna voluntas sit et facultas non desit. da inquam tale mihi animam et ego assigno huic vocem pariter et nomen sponse. **De sunt virtutes et exercitia que precipue nos nobilitant apud deum. Aeternum super omnem modum maxime nos nobilitans est illud cum per diuinam presentiam in dominum transformamur. Quod tunc feliciter contingit. cum deus iam dictis virtutibus illectus tuit in amplexus: non valens se ulterius continere. tunc deus tanquam fortior trahit post se animas in diuinum affectum eos penitus transformans. iuxta illud **Apostoli. i. Corin. vi. Qui adhaeret deo vnus cum eo spiritus efficitur. Item **Job. xxiij. Si direxerit homo cor suum ad deum spiritum illius et flatum ad se trahet: deficiet omnis caro simul: id est carnalitas et homo in cinerem reuertetur. quod est dicere. Postquam deus est sui presentia spiritum hominis ad se trahit: omnis carnalitas deficit et homo in beatitudine affectus in nihilum rediguntur. diuinum affectum feliciter induentes. quod aperius **Bern. declarat dicens. Cum voluntas eo proficit ut fiat amor: continuo per viam amoris infundit se spiritus sanctus spiritus vite: omnia viuificans: et continuo voluntas fit amor. memoria vero efficitur sapientia: cum suauiter sapiunt ei bona domini. intellectus vero cogitantis efficitur contemplatio amantiformans illud in quasdam spirituales vel diuine suauitatis experientias: et tunc de deo bene cogitatur secundum modum humanum: sicque contingit quod potentie anime rationalis quod prius dicte sunt voluntas cogitatio et memoria feliciter in deum transformare dicantur amor diuinus. contemplatio. sapientia deo sponso misericorditer hoc agere quod viuere et regnat. et.********

LI. Sermo de eodem.

Fortes terre vehementer eleuati sunt. Dicit **Crisostomus. In omni laude sanctorum nihil gloriosius de sanctis dici poterit. quam ut dicti a deo suo noient. neque ei hoc nomen eis vaciter imponi posset nisi per imitationem sanctam vitam dei hominis induisset**